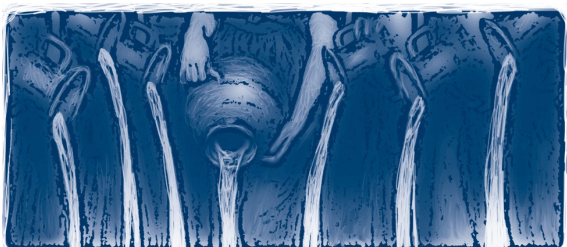

Az utolsó hét csapás

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Dániel 5; 2Thesszalonika 2:9-12;
Jelenések 7:1-3; 14:9-10; 15:1; 16:1-12, 16; 17:1

„Ki ne félne téged, Uram! és ki ne dicsőítene a te nevedet? mert csak egyedül vagy szent. Mert eljönnek mind a pogányok és lehajolnak előtted; mert a te ítéleteid nyilvánvalókká lettek” (Jel 15:4).

Jel 11:18 így összegzi a földi eseményeket közvetlenül az armageddoni csata előtt: „Haragra lobbantak a népek” (RÚF). A földi állapotok meg-egyeznek azzal, amit Jézus mondott az utolsó napokról (Lk 21:25). Ezután következik Isten haragja, ítélete az utolsó hét csapás formájában, ami a bűneket meg nem bánókat éri (Jel 15:1).

A jelenések könyve 15. fejezete hét angyal képével kezdődik, akik hét, isteni haraggal teli poharat tartanak. Ám mielőtt kiöntenék azok tartalmát, bepillantunk a jövőbe, látjuk Isten hűségese népét (Jel 15:1-4). Megtudjuk, hogy „győztek a fenevadon és képmásán és nevének számán” (Jel 15:2, ÚRK). Üvegtengerre emlékeztet, amin állnak, és Mózes és a Bárány énekét éneklük – ezek a képek a Vörös-tenger partján álló izraelitákat idézik, amikor Isten győzelmét ünnepelték az egyiptomiak fölött (2Mózes 15. fejezet).

A győztes szentek ugyanazok, mint akiket Jel 14:1-5 szakasza úgy nevez, hogy a száznegyvennégyezer. Mivel nem vették fel a fenevad bélyegét, Isten megvédi őket az utolsó hét csapástól. A második adventkor halandó testük átváltozik, halhatatlanságba öltözik (1Kor 15:51-54). Csatlakoznak a feltámadt szentekhez, amikor Jézus eljön hatalommal és dicsőséggel (1Thessz 4:17).

AZ UTOLSÓ HÉT CSAPÁS JELENTÉSE

Az emberek ekkorra már meghozták a döntésüket Isten vagy Babilon mellett. Mielőtt Krisztus eljönne, Sátán dühének eddig visszatartott, ártó szelei szabadon áradnak (Jel 7:1-3), majd pedig bekövetkezik az utolsó hét csapás.

Olvassuk el Jel 15:1 versét 2Mózes 7-11. fejezeteivel együtt! Az utolsó hét csapás háttérének tartott egyiptomi csapásokból mit tudhatunk meg arról, hogy mi a csapások célja és jelentősége?

Az utolsó hét csapást azért nevezik úgy, hogy „*utolsó*”, mert a föld történelmének legvégén következnek be. A hét trombita csapásai viszont az egész keresztény korszak idejét lefedik és a kiterjedésük korlátozott. Még tart az evangélium hirdetése (Jel 10:8–11:14) és a közbenjárás (Jel 8:2-5), amikor bekövetkeznek. Isten kegyelemmel vegyítette ezeket, a céljuk pedig az, hogy népe ellenségeit bűnbánatra vezesse.

Az utolsó hét csapás azonban pontosan a második advent előtt árad ki. Azokat éri, akik a fáraóhoz hasonlóan megkeményítették a szívüket Isten megváltó szeretetével szemben és nem hajlandók megtérni (lásd Jel 16:11). Isten haragja a jogos büntetés az emberek által meghozott döntésre (lásd Róm 1:26-28), ekkor az elveszettek learatják a választásaik következményeit.

Olvassuk el Jel 15:5-8 részét 2Móz 40:34-35 és 1Kir 8:10-11 szakaszaival együtt! Mit sejtet az utolsó hét csapás időzítésével kapcsolatban a „senki sem mehetett be a szentélybe” (Jel 15:8, RÚF) állítás?

A „*senki sem mehetett be a szentélybe*” (Jel 15:8, RÚF) kifejezés a próbaidő végére mutat (Jel 22:11). Ahogy lezárul Krisztus mennyei közbenjáró szolgálata, a bűnbánat lehetőségének ajtaja örökre becsukódik. Ezért az utolsó csapások már senkit nem készítenek megtérésre, csak azok szívének keménységét fedik fel, akik eldöntötték, hogy Babilon oldalára állnak, és ez még nagyobb gyűlöletet ébreszt bennük Isten iránt (Jel 16:9, 11).

Nézzünk körül a világban ma! A helyzet egyre csak rosszabb lesz. Mit árul el Isten kegyelméről és türelméről az, hogy a csapásokat ilyen sokáig késlelteti?

AZ UTOLSÓ HÉT CSAPÁS KITÖLTÉSE

Minden egyes ember sorsa örökre eldőlt akkor, amikor végéhez ér Krisztusnak a mennyei szentélyben végzett közbenjárása. Eljön az ideje, hogy akik elvettek az evangéliumot, a maga teljességében tapasztalják Isten haragját.

Az utolsó hét csapás az Egyiptomra kiárasztott csapásokat tükrözi (2Móz 7-11. fejezetei). Az egyiptomi csapások az egyiptomiakat érintették, miközben az izraelitákat megkímélték, és Isten népe hasonló védelmet élvez majd a nyomorúságos időben (Zsolt 91:3-10; lásd még Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 537-538. o.). Az egyiptomi csapások következtében kitűnt a fáraó szívének keménysége, az egyiptomiak pedig meglátták, hogy az isteneik képtelenek megvédeni őket. Az utolsó csapások is így megkeményítik a tengerből feljövő fenevad imádóinak szívét és rádöbbenik őket, hogy Babilon erőtlenné, nem tudja megvédeni őket az isteni ítélettől.

Olvassuk el Jel 16:1-11 verseit! Mi történik itt?

Az első négy csapás nem egyetemes, „különben a föld lakói mind elpusztulnának” (i. m. 537. o.). Az első következtében fájdalmas és förtelmes fekélyek támadnak kizárólag a fenevad imádóin. A második és harmadik a tengereket, a folyókat és a vizek forrásait érinti, amelyek vérré változnak. Ivóvíz nélkül nem maradhat életben a lázadó emberiség. A negyedik csapás a napot érinti, aminek perzselő heve elviselhetetlen fájdalmat jelent az embereknek.

A csapások okozta kibírhatatlan fájdalom nem lágyítja meg a bűnös emberek szívét, nem változtatnak lázadó hozzáállásukon. Inkább Istent átkozzák és gyalázzák. Egyikük sem tér meg.

Jel 16:10-11 szakaszában (lásd még 2Móz 10:21-23) azt láthatjuk, hogy az ötödik csapás a fenevad trónját sújtja. Sátán volt az, aki a fenevadnak adta a trónt (Jel 13:2). Ekkor már az ő hatalmának a székhelye sem állhat ellen a csapások erejének. A fájdalomtól szenvedő emberek felismerik, hogy Babilon képtelen megvédeni őket. Mivel azonban Isten ellen hangolták magukat, még a csapások borzalma sem változtat a szívükön.

Hogyan őrizhetjük meg a szoros kapcsolatunkat az Úrral, hogy akkor is eléggé ismerjük a szeretetét és bízunk benne, ha éppen szenvedünk, mert tragédia ér?

AZ EUFRÁTESZ FOLYÓ KISZÁRADÁSA

**Olvassuk el Jel 16:12 versét Jel 17:1, 15 mellett! Mit jelképez az Euf-rátesz folyó? Mi a jelentősége a kiszáradásának az utolsó hét csapás vo-
natkozásában?**

Az Ószövetségben az Euf-rátesz komoly támogatást biztosított Izrael el-
lenségeinek, Asszíriának és Babilonnak, mivel átfolyt Babilonon. Fontos
volt a város számára, mert öntözte a földeket és vizet biztosított az emberek-
nek. Babilon nem maradhatott volna fenn az Euf-rátesz nélkül.

Jel 17:1 szerint a végidei Babilon sok vízen ül, ami talán utalás az Euf-rá-
teszre (lásd Jer 51:13). Jel 17:15 azt a magyarázatot adja, hogy a sok víz a tá-
mogató népeket jelképezi, a rendszer mögött felsorakozó világszéles polgári,
világi és politikai erőket. Ám ezek a hatalmak fokozatosan visszavonják a tá-
mogásukat.

A hatodik csapás jelene azt tükrözi, ahogyan a perzsa Círus elfoglalta
az ókori Babilont (lásd Dániel 5. fejezete). Hérodotosz ókori történész sze-
rint azon az éjszakán, amikor Belsazar király és hivatalnokai nagy ünnepsé-
get tartottak, a perzsák elterelték az Euf-rátesz vizét és a folyómedren keresz-
tül hatoltak be a városba, váratlanul vették be.

A vég idején az Euf-rátesz jelképes kiszáradása Jel 16:12 versében Babi-
lon összeomlásához vezet. Mivel *A jelenések könyvében* az Euf-rátesz folyó a
világnak a Babilont támogató polgári, világi és politikai hatalmait jelképezi,
a kiszáradás azt jelzi, hogy ezek az erők visszavonják a támogatásukat, majd
megtámadják a várost, és ez a bukásához vezet.

A világ népei a természet felbolydulását tapasztalva (lásd Jel 16:3-9) Ba-
bilonhoz fordulnak védelemért. Ám mivel az ötödik csapás Babilon hatalmá-
nak a székhelyét sújtja, meglátják, hogy hiábavaló ott keresni segítséget. Be-
csapva érzik magukat, ezért Babilon ellen fordulnak, ami a bukásához vezet
(lásd Jel 17:16). Azonban a szívük kemény marad Istennel és a népével
szemben, így a végső megtévesztés számára termékeny talajnak bizonyul-
nak. Sátán egyesíti a világot, hogy eltöröljék Isten népét a föld színéről.

**Hogyan tapasztaltuk már, hogy mennyire kockázatos emberekben és
emberi intézményekben bízni?**

SÁTÁN UTOLSÓ NAGY MEGTÉVESZTÉSE

Jel 16:12 szerint azért szárad ki az Eufrátesz, hogy utat készítsen „*a napkelet felől jövő királyoknak*”. Az Ószövetségben „*a napkeletről jövő királyok*” (RÚF) az északról érkező Círust és a seregeit jelentették, akik aztán kelet felől közelítették meg Babilont (Ézs 41:25). Isten népe azért térhetett haza az otthonába, mert ők elfoglalták Babilont (Ézs 44:27-28). Hasonlóképpen az Eufrátesz szimbolikus kiszáradása is utat készít a keletről érkező királyoknak, hogy szabadulást hozzanak Isten végidei népének.

Jel 16:12 versében a keletről jövő királyok Krisztust és mennyei angyalainak a seregét jelentik. A második adventkor Jézus „*fehér és tiszta gyolcsba*” (Jel 15:6), a büntelen angyalok ruhájába öltözött angyalok seregével (Jel 19:14) tér vissza. Krisztus a mennyei seregek kíséretében a népét elnyomó sátáni erők felett győzelmet arat, amint Jel 17:14 írja. A második advent előtt az Isten népe ellen vívott végső harc lesz az armageddoni csata.

Olvassuk el Jel 16:13-14 verseit! Milyen szerepet játszik a három tisztátalan lélek az armageddoni csatára való felkészülésben? Miért nevezhetjük ezeket *A jelenések könyve 14. fejezetében a hármas angyali üzenet sátáni hamisítványainak* (lásd 1Tim 4:1)?

A próbaidő lezárulásához vezető végső események minden embert arra készítetnek, hogy eldöntse, melyik oldalra fog állni az armageddoni csatában. Ennek a lelki háborúnak az előjátékként János lát három ördögi, békákra emlékeztető lelket. Amikor Sátán végső kísérletet tesz a megtévesztésre, a démoni, hazug lelkeknek is szerepe lesz.

A sárkány (a pogányság és a spiritizmus), a tengerből feljövő fenevad (római katolicizmus) és a hamis próféta (hitehagyóvá lett protestantizmus) fog össze Sátán vezetése alatt (lásd Jel 13:11-12). Sátán által a bárányhoz hasonló fenevadat képes lesz csodákat és jeleket tenni (lásd Jel 13:13-17), így spiritiszta megnyilvánulásokat is. A csodák és jelek részét képezik Sátán végidei megtévesztő stratégiájának, amivel ráveszi a világot, hogy inkább őt kövessék, mint az igaz Istent. Az Istennel és igazságával szembeni gyűlöletből elvakultan a világ vezetői könnyen elhiszik Sátán hazugságait, amelyeket tetszetős vallási köntösbe bújtat (2Thessz 2:9-12). Végül egyesítik erőiket a világ végéhez vezető, utolsó harcban.

GYÜLEKEZÉS A VÉGSŐ CSATÁRA

Olvassuk el Jel 16:16 versét! Mennyire lesz sikeres Sátán végidei megtévesztése, hogy összegyűjtse a világ népeit az armageddoni csatára?

A megtévesztő sátáni csodák sikere világszéles lesz. A bibliai tanításokat elutasító emberek megtévesztő csodákkal kísért hazugságot hisznek el (lásd 2Thessz 2:9-12). Összefognak egy közös cél érdekében, aminek szimbóluma egy „hely”, héberül Armageddon (jelentése „Megiddó hegye”). Megiddó nem hegy, hanem megerősített város volt Jezréel völgyében, a Kármel-hegy lábánál, és fontos stratégiai helynek számított. Izrael történelmében több döntő csata miatt vált ismertté (lásd Bír 5:19; 6:33; 2Kir 9:27; 23:29-30). *A jelenések könyve* ennek a történelmi háttérén mutatja be az utolsó nagy harcot Krisztus és a gonosz seregei között, ezt nevezi Armageddonnak. A világ népeit a sátáni liga vezetését követő, egyesített sereggént mutatja be a könyv. A „Megiddó hegye” elnevezés nyilvánvaló utalás a Kármel-hegyre, ami az ókori Megiddó városának a völgye fölé magasodik. Ott zajlott Izrael történelmének egyik legjelentősebb csatája Isten igaz prófétája, Illés és Baál hamis prófétái között (1Királyok 18. fejezete). Az ütközet arra a kérdésre adta meg a választ, hogy ki az igaz Isten. A mennyből érkező tűz bizonyította, hogy az Úr az egyedül igaz Isten, csak Ő méltó az imádatra. Az armageddoni csata lelki kérdése az lesz, hogy Istennek vagy embereknek engedelmesködünk-e. Aki a sárkány, a fenevad és a hamis próféta oldalára áll (Jel 16:13), azt teljes egészében az ördög fogja irányítani (mint ahogyan Júdással is tette Krisztus keresztre feszítése előtt [Lk 22:3]). Akik a vesztes oldalt választják, majd a hegyeknek fognak kiáltani, hogy rejtsek el őket (Jel 6:16; lásd még 2Thessz 1:7-8). Jel 13:13-14 bemutatja, hogy a földből feljövő fenevad még a csapások kitöltetése előtt tüzet hoz alá a mennyből. Ezzel akarja elhitetni a világgal, hogy Isten műve volna a sátáni hamisítvány, aminek része a más lélek által keltett, hamis ébredés. Az armageddoni csata nem nemzetek közötti katonai összeütközés, amire valahol a Közel-Keleten kerül sor, hanem egy globális lelki küzdelem, amelyben Krisztus határozottan fellép a sötétség erőivel szemben (lásd 2Kor 10:4). A kimenetele hasonló lesz a kármeli ütközetéhez, csak nagyobb méretekben: Isten győzedelmeskedik a sötétség erői fölött.

Számtalan feltételezgetés és időmeghatározás ellenére nem következett be az Armageddon úgy, ahogyan azt elképzelték. Mit tehetünk, nehogy mi is hasonló hibákat kövessünk el, és egyes helyi eseményeket a bibliai prófécia beteljesüléseként értelmezzünk?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

„Csak azok fognak az utolsó nagy küzdelemben végig kitartani, akik felvérték értelmüket a Biblia igazságaival. Egyszer mindenki fel fogja tenni magának ezt a súlyos kérdést: Istennek engedelmeskedjem-e vagy embereknek?... Pál apostol a végső idő felé tekintve kijelentette: *»Lesz idő, mikor az egészséges tudományt el nem szenvedik«* (2Tim 4:3). Ez az idő már itt van. A tömegeknek nem kell a Biblia igazsága, mert keresztezi bűnös, világot szerető szívük vágyait, Sátán pedig gondoskodik a nekik tetsző tévedésekről. De Istennek lesz egy népe a földön, amely minden más tanítás normájának és minden reform alapjának a Bibliát és csakis a Bibliát tartja. A tudósok nézetei, a tudomány következtetései, a többség hangja, az egyházi zsinatok hitvallásai és határozatai – amelyekből oly sok és sokféle van, mint az általuk képviselt egyházakból – külön-külön és együttvéve sem tekinthetők bizonyítéknak egyetlen hitpont mellett, sem ellen. Mielőtt bármilyen tantételt vagy előírást elfogadnánk, kérdezzük meg, hogy mit szól hozzá az Úr...

A csalás nagy drámájának tetőfokán Sátán meg fogja személyesíteni Krisztust. Az egyház régóta hirdeti, hogy reményei a Megváltó adventjével fognak beteljesülni. A nagy csaló ekkor azt a látszatot fogja kelteni, hogy Krisztus eljött. Sátán a föld különböző részein káprázatos, csillogó, fenséges lényként jelenik meg az embereknek. Hasonlítani fog ahhoz a képhez, amit János *A jelenések könyvében* Isten Fiáról festett (Jel 1:13-15). Emberi szem nem látott még nagyobb dicsőséget annál, mint ami őt körülveszi. Ez a győzelmi kiáltás harsog bele a levegőbe: *»Krisztus eljött! Krisztus eljött!«* Az emberek leborulnak előtte és imádják... Nyájas, kedves hangon elmond néhányat a Megváltó ajkáról elhangzott, drága mennyei igazságokból. Betegeket gyógyít, majd Krisztustól bitorolt szerepében azt állítja, hogy a szombatot áttette vasárnapra, és megparancsolja mindenkinek, hogy szentelje meg azt a napot, amelyet ő megáldott. Kijelenti, hogy azok, akik a szombat szentségét makacsul vallják, az ő nevét káromolják, ha nem hajlandók meghallgatni angyalait, akik által fényt hint és igazságot tanít. Ez a súlyos csalás szinte leleplezhetetlen” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 509-510. és 534. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

Olvassuk el Jézus intését Jel 16:15 versében! Figyeljünk fel hasonló szavaira a laodiceai gyülekezethez korábban intézett üzenetében (Jel 3:18)! Tehát a laodiceai üzenet miatt olyan fontos Isten népe számára, akik a végső küzdelemre való felkészülés idején élnek?

MÉRY KATALIN:

ÖREGEDŐ NAPOK

...régen úgy véltem,
öregségemre
kevesebb öröm
hull az ölembe.
Pedig hát bontok
most is levelet,
árad belőlük
a szív, szeretet!
...múlik a reggel,
sietni nem kell,
Bibliám mellett
vár rám a Mester!